

AŞIQ HÜSEYN CAVAN

BAYATILAR

Aşığam, elçi məni,
Gözəldir elçi məni.
Öz sevdiyim bir qıza
Göndərin elçi məni.

Burdan dörd bacı keçdi,
Baxdı qıyqacı keçdi.
Ömrüm bəhərsiz oldu,
Günlərim acı keçdi.

Torpaqda ac olmaya,
İnsandan bac almaya.
Elə dünya yarana,
İnsanlar qocalmaya.

Şana saçda olaydım,
Sürmə qaşda olaydım.
Sinnim geri dönəydi,
On beş yaşda olaydım.

Mən aşıqəm, ay xumar,
Gecə sərxoş, ay xumar.
Sevgilim cavab verməz,
A yatır xumar-xumar.

Aşıq, nə gözəl yazdı,
Mirzələr gözəl yazdı,
Qumru kimi danışan
Sinəndə telli sazı.

Aşıq Gərməduzludu
Sözü şirin, duzludu.

Məclisi göylər kimi
Ülkərli, ulduzludu.

Mən aşiqəm, dərindi,
Külü bağdan dər indi,
Bələdçim kor taleyim,
Düşdüm, quyu dərindi.

Xəbər verin Gülxara,
Geyinməsin gül-xara.
Aşiqi nakam getdi,
Qismət oldu gül xara.

Aşiq, adın şirindi,
Fərhad dostu şirindi.
Dostdan dosta gələn pay
Beçə baldan şirindi.

GƏRAYLILAR

YAR NECƏ OLDU?

Bulaq, səndən xəbər alım,
Söylə görüm, yar necoldu?
Günəş üzlü, ay camallı,
Qəddi qələmkar necoldu?

İtirmişəm bir maralım,
Kəsilib səbri-qərarım.
Səndən bir söz xəbər alım,
Söylə biilqar necoldu?

Aramızda sən ol, həkəm,
Atasız, qardaşsız, təkəm.
İtkin gedən o baxtıkəm,

Ağ sinəsi qar, necoldu?

Eşidin, Aşiq Cavanam,
Nə atam var, nə də anam...
Vətəndən odur nişanam,
Bilməm o yar necoldu?

VAR OLSUN ELLƏRİN SƏNİN

Tökülübdür ağ buxağa
Xurmayı tellərin sənin.
Yaraşır qaymaq dodağa,
Şirindir dillərin sənin.

Düşməsin elləri dərdə,
Qəm qalmasın könüllərdə,
Gəzir dilsiz pərdələrdə.
Sənətkar əllərin sənin.

Hüseyn oxur zildə, bəmdə,
Qalmasın könüllər qəmdə.
El sözləri var sinəmdə,
Var olsun ellərin sənin.

AĞRIN ALIM

Ay qabaqlı, hilal qaşlı,
Qumral gözlü, ağrın alım!
Ceyran kimi şux baxışlı,
İşvə–nazlı, ağrın alım!

Gözəl keçən illər kimi,
Rəngi solmaz güllər kimi,
Oxuyan bülbüllər kimi,
Xoş avazlı, ağrın alım!

Ey şərəfli, namuslu qız,
Ürəyi pak, qəlbi təmiz,
Min çiçəyin birini üz,
Solmaz yazlı, ağrın alım!

Nə vara, şöhrətə alçal,
Sevgililə qoşa qocal!
Öz yarına min nəğmə çal,
Telli sazlı, ağrın alım!

Cavan Hüseyin edir dilək,
Sizsiz həyat nəyə gərək.
Səni görən təmiz ürək,
Coşub yazdı, ağrın alım!

EYLƏR

(Cığalı gəraylı)

Məhəbbət sarayı uçsa,
Qəlb alışar, dil vay eylər.
Könül pərvazlanıb uçsa,
Gəzər yarını,
Vəfadarını,
Öz dildarını,
Tapammasa, dil vay eylər.

Aşiq yarını görməsə,
Siyah saçların hörməsə,
Açılan gülün dərməsə,
Gül tökülər,
Əğyar gülər,
Bel bükülər,
Cığa ağlar, tel vay eylər.

Ovçu itirsə maralı,

Kəsilər səbri-qərarı.
Dağdan-daşdan xəbər alı,
Ürəyi yanar,
Yarını anar,
Dərdli qanar,
Çəmən sızlar, çöl vay eylər,

Məhəbbətin tamı balsa,
Aşığın ağrını alsa,
Yar yarına həsrət qalsa,
Saz da ağlar,
Söz də ağlar,
Göz də ağlar,
Gözdən axan sel vay eylər.

Hicran yaşı dərin gəlsə,
Məhəbbəti iki bölsə.
Cavan Hüseyin nakam ölsə,
Çaylar çağlar,
Dost soraqlar,
Yarı ağlar,
Heyf, deyib el vay eylər.

DE, DAĞLARIN BU ÇAĞINDAN

Aşıq, götür telli sazı,
De, dağların bu çağından,
Eşidilsin xoş avazın
Xaçbulağın yaylağından.

Bax, qartallı qayalara.
Bəzəkdir ulu dağlara,
Göz vururlar buludlara
Yurdumun hər bucağından.

Təbiətin budur halı,

Güneylərə sərrib xalı,
Boz tərələr örtüb şalı,
Doymaq olmur növrağından.

Kəmərqaya, Eynallıdüz,
Durubdur sənnən üz bəüz,
Sızıldaşan zənburu süz,
Bal süzülür "caynağından".

Yaxlıcuxur, Gilli bulaq,
Kəpəzə çıx, Göy gölə bax,
Gəzməyinən olmaz doymaq,
Azərbaycan torpağından.

Sarıyaldan gəl Qoşqara,
Hörmət eylər sənətkara.
Gözlə, düşmə boran-qara,
Çıx dağların sınağından.

Cavan Hüseyin, avazın xoş,
Zildən oxu, ürəkdən coş,
Şe`r də yaz, nəğmə də qoş,
Dürr süzülün dodağından.

DAĞLAR

Nə gözəlsən, səfalısan,
Solmasın gülzarın, dağlar!
Yaxşı dost tək vəfalısan,
Pozulmaz ilqarın, dağlar!

Yaz olanda qarın ərir,
Köksün gülzara döndərir,
Xəstələrə şəfa verir,
Sərin buzun, qarın, dağlar!

Şəlaləli qoca Tərtər,
Xaçın çayı, dəli Qarqar,
Cəbinindən axan tərlər,
Coşdurur çayların, dağlar!

Qoşqar, Kəpəz, Murğuz, Mrov...
Qaşlarından getmir qrov,
Dəli dağdan qalxanda ov,
İzlər ovçuların, dağlar!

Öyrənmişəm Ələsgərdən,
Yazıram sinədən, dəftərdən,
Cavan Hüseyn hərdən–hərdən,
Yazır öz əş`arın, dağlar!

Q O Ş M A L A R

MƏHƏBBƏT

Bülbülün qəlbindən silinib getməz,
Gülşən məhəbbəti, gül məhəbbəti.
Aşığın heç zaman düşməz dilindən,
Vətən məhəbbəti, el məhəbbəti!

Vurğunuyam sakit axan suların,
Azad diləklərin, saf duyğuların,
Dostlar qəlbindəki eşqin, ilqarın,
Getməz ürəyimdən bil, məhəbbəti!

Mən özüm Fərhadam, vətənim Şirin,
Qoynumda bəslədim mən şirin–şirin,
Qənddən də şirindir, baldan da şirin,
Ana məhəbbəti, dil məhəbbəti!

Könül ağlasa da, yada baş əyməz,
Yad verən atlası, xaranı geyməz,

Məhəbbət aşiqi heç zaman deməz,
Hüseyn, ürəyindən sil məhəbbəti!

OĞUL

Gəl atanın sözlərinə qulaq as,
Yetir əsrlərə sən diqqət, oğul,
Unutma ki, biz qonağıq dünyada,
Ömrümüzdən gedir hər saat, oğul.

Qiyətli vaxtların getməsin boşa,
Kamil sənətkar ol, həmişə yaşa,
Namusla ömrünü vergilən başa,
El sənə bəsləsin məhəbbət, oğul.

Sən ya bir alim ol, ya bir sənətkar,
Öyün sənətinlə eylə iftixar,
Yazıb–yaratdığı qalsın yadigar,
Yaşadar insanı, iş, sənət oğul.

Xalqın sevsin səni öz oğlu kimi,
Öz ürəyi kimi, öz ağı kimi,
İgid Babək kimi, Koroğlu kimi,
Olsun ürəyində mətanət, oğul.

Dağılmasın fikrin, çaşmasın huşun
Bir işi başlasan əzəldən düşün,
Məzəmmət etməsin səni tay–tuşun,
Olma dost yanında xəcalət, oğul.

Aşıq Hüseyn deyər, gələcək sabah,
Sabahın nəbzini tut, ol bir cərrah,
Bilməzə yol göstər, olgilən həmrəh,
Saxla bu sözümü əmanət, oğul.

DÜNYADA

Çırpınma ürəyim, döyünmə qəlbim,
Kıçılmə düşməne, əyilmə yada!
Odlar ölkəsinin ucalıb başı,
Deyilir şöhrəti bütün dünyada.

Ah çəkmə, qəm yemə, çox baxma yola,
Ağlama, sızlama, eyləmə nala,
Çox çəkməz yetərsən yenə vüsala,
Dərdin artıb olmaz həddən ziyada.

Parçalanma ürək, yaralanma sən,
Təzə bütövləndin, parçalanma sən,
Vəfalı dostundan aralanma sən,
Dolan arxasınca, dolan piyada!

Çətindir ölümdən, yaman ayrılıq,
Eylədi qəddimi kaman ayrılıq,
Sıxsı da Hüseyini zaman, ayrılıq,
Dostundan əl çəkməz, dönməz nəbada!

VAR

Aydınlıqdan qaçan, kölgədə itən,
Qaranlıqda kolda yatanlar da var,
Məqsədsiz yaşayıb, əyri yol tutan,
Ümmana daş-torpaq atanlar da var.

Düz getməyən həqiqətin yoluyla
İşləməyən öz yurdunda eliylə,
Vicdanını, namusunu əliylə
Özü tək nadana satanlar da var.

Bilmir ismətini, bilmir arını,
Salır ayaq altda öz vüqarını,

Verib özgələrə ixtiyarını,
Özgə ətəyindən tutanlar da var.

Lal xoruz tək və `dəsində banlamır
Pis işində öz-özünü danlamır,
İndiyədək anlamayıb anlamır,
Boş danışıb, ara qatanlar da var.

Ətirli gülləri üzmək istəyən
Üzüb yaxasına düzmək istəyən,
Qəvvaslıq bilməyən, üzmək istəyən,
Hüseyn, ümmanlarda batanlar da var.

YAR ÜZMƏ, ÜZMƏ
(Qoşa yarpaq)

Oldum dilşikəstə, ey boyu bəstə,
Əlim ətəyində, yar, üzmə, üzmə.
Nədir sinən üstə, ləbləri püstə,
Mürvət et canımı, yar üzmə, üzmə.

Dərmansız bimaram, yar, intizaram,
Könül tutmur aram, səndədir çaram.
Mən də günahkaram, nə qədər varam,
Qoy baxsın gözlərin, yar üzmə, üzmə.

Mə`nalar mə`nası, gözəllər xası,
Min dərdin davası, könül bənnası,
Hüseynidir, qadası var təmənnası,
Eşqin dəryasında, yar üzmə, üzmə.

ÇİÇƏKDƏN DƏ GÖZƏLSƏN

Yarın sinəsində bir dəstə çiçək,
Yarı nərgiz, yarı qönçə, yarı gül.

Çiçəkdən də, nərgizdən də yar göyçək,
Xoş halına kimin vardı yarı gül.

Qızılgül cananın al yanağıdır,
Nazik yarpaqları qəmi dağıdır,
Ağ gül gözlərinin tər buxağıdır,
Gülər üzlər heç olmasın sarı gül.

Güldü yaraşığı bağça-bağların,
Xaldı yaraşığı ağ buxaqların,
Yardı yaraşığı gen otaqların,
Cavan Hüseyin çəkir intizarı, gül.

GÖZƏL

Mənim qəlbim cığaradan nazikdir
Mürvət et, sinəmi dağlama, gözəl!
Həsərətindən könlüm əzik-əzikdir
Düz səpib yaramı bağlama, gözəl!

Əzəldən vurğunam lalə üzlərə,
Süzgün baxışlara, şəhla gözlərə,
Qoy sənin başağrın gəlsin bizlərə,
Ah çəkib, yaş töküb ağlama, gözəl!

Sən Cavan Hüseyin de, mən də can deyim,
Olmuşam hüsnünə bir heyran deyim,
Sənin gözlərinə mən qurban deyim,
Kəs sinəm üstündə, saxlama gözəl!

ÇƏTİNDİR

Dinləyin ürəyim, əziz dostlarım,
Qəlbim inlər, dil yarası çətindir,
Qılınc kəssə, güllə dəysə sağalar,

Heç sağalmaz dil yarası, çətindir.

Qanlar axır ürəyimdən yarasız,
Tez yetirin əhvalımı yara siz,
Dərdli sinəm cərrah kimi yarasız,
Görəsiz ki, sol yarası, çətindir.

Namərdlərdən mərdə yara yetişsə,
Tərlanın şikarı sara yetişsə,
Ətirli qönçələr xara yetişsə,
Bülbül üçün gül yarası çətindir.

Kələ-kötür yollarını düzəldim,
Vətən üçün ağ gül gəzib izlədim,
Kimsəyə demədim, dərdim gizlədim,
Sinəm üstə mil yarası çətindir.

Cavan Hüseyin yetsə yar şirin yara,
Lütf eylər ləbindən yar şirin yara.
Qövr edir qəlbimdə yar şirin yara,
Dözə bilməm il yarası çətindir.

GÜLƏRMİŞ

Taleyi xoş insan gəlsə dünyaya,
Onun gətirdiyi dövrən gülərmiş.
Loğman gəlsə bir xəstənin yanına,
Xəstə sağalarmış, loğman gülərmiş.

Hər kimin dünyada taleyi gülsə,
Sinəsindən lə`lü-gövhər süzölsə.
Azad günlərinin qədrini bilsə,
Dövrən sevinərmiş, zaman gülərmiş.

Sən heç vaxt dünyada gülmə bir kəsə,
Namərdlər istəyər basdığıın kəsə.

Zamanə bəd gəlib mərdlər büdrəsə,
Namərdlər əl çalıb yaman gülərmiş.

Qafil olma, könül, xoş günlər ara!
Eşqini verginən doğma diyara,
Bir ox düzgün gedib dəysə şikara,
Səyyad sevinərmiş, kaman gülərmiş.

Hüseyn, sən dağların zirvəsindən aş,
Döyüş meydanına hünərlə yanaş,
Kömək eləməsə qardaşa–qardaş,
Kənardan əl çalıb düşman gülərmiş.

ƏMANƏTİ

Ey müqəddəs Vətən, ey ana torpaq,
Ürəyim sənindir, al əmanəti,
Bir cüt körpəm qalır səndə yadigar,
Tapşırıram sənə, bil əmanəti.

Kimdir mənim kimi kənar elindən,
Ayrı düşən günün sanar elindən.
Bülbül ayrı düşər qönçə gülündən
O bağ əmanəti, gül əmanəti.

Əhdim budur: yar çırağı sönməsin,
Özgə bülbül dal budağa qonmasın,
Yara tapşır – hər sözə inanmasın,
Dodaq əmanəti, dil əmanəti.

O da getsin öz dostunu arasın,
Tez sağaltsın ürəyinin yarasın,
Saçlarını sığallasın, darasın.
Ay qabaqda cığa tel əmanəti.

Çəkərəm uzaqda mən intizarı,

Öluncə unutmam o düz ilqarı,
Hüseynin dostuna var e`tibarı,
Yetirəcək sənə, al əmanəti.

ŞİRİNDİR

Sirri bilinməyən zülmət gecənin
Rö`yası da, səhəri də şirindir.
Yar yolunda şirin candan keçənin
Sevinci də, qəhəri də şirindir.

Şəkərdən alınıb məhəbbət tamı,
Baldan süzülübür vüsalın camı.
Kəsib yolum, töksə qanımlı haramı,
Al qanımlı cövhəri də şirindir.

Cavan Hüseyn pozmaz əhdin-peymanın,
İtirməz şöhrətin, itirməz şanın.
Acının, şirinin dadıbdır tamın,
Dostun mənə zəhəri də şirindir.

QUMRAN GÖZLƏRİNİN QURBANİ OLUM

Mahir ovçu kimi məni izləyən,
Qumral gözlərinin qurbanı olum.
Saxta baxışlardan məni gözləyən,
İşvə-nazlarının qurbanı olum.

Varmı sənin kimi solmayan çiçək,
Əbrişim cığalı, qanavuz birçək?
Doğra məni, tikə-tikə şişə çək,
Bişir, gözlərinin qurbanı olum.

Cavan Hüseyn doymaz saf məhəbbətdən,
Gəl qurtar aşıqi qəmdən, möhnətdən.

Beçənin balından, nabatdan, qənddən
Şirin sözlərinin qurbanı olum.

BƏXTƏVƏR

Çəkilib, qüdrətdən qaşların, gözəl,
Kimin olacaqsan yarı, bəxtəvər?
Tökülüb gərdənə ipək saçların
Kim hörübdü o saçları, bəxtəvər?

Təzəcə qönçədən çıxıb yanağın,
Şox salıb gərdənə büllür buxağım.
Nə şirindi dilin, qaymaq dodağın,
Şan çəkibdi yəqin arı, bəxtəvər!

Sənin mərmər sinən kağızdan ağdı,
Baxışın qəlbimdə düyündü, dağdı,
Qoynun bir bahardı, meyvəli bağdı,
Becəribsən şirin bəri, bəxtəvər!

Aydırmı camalın, gündürmə üzün?
Sənsənmi işığı gecə-gündüzün?
Oynatma qaşların, süzdürmə gözün,
Tə`nə vurma bizə bəri, bəxtəvər!

Təbiətdən nə gözəl pay alıbsan,
Odur el içində sən ucalıbsan.
Gün kimi dünyaya işıq salıbsan,
Nurun tutub hər diyarı, bəxtəvər!

Gözəldir dünyada düz ilqar, vəfa.
Yar yarın yolunda çox çəkər cəfa,
Yetişib vüsala, sürərlər səfa.
Möhkəm olsa düz ilqarı, bəxtəvər!

Yanağından axan gilabdı, tərđi?

Buxağın gül kimi nə təzə-tərđi,
Səni sevən kəsin olarmı dərđi,
Hüseyn sevır səntək yarı, bəxtəvər.

BAXDI TƏRSİNƏ

Gözəllər gözəli, mələklər xası
Qəzəblə üzümə baxdı tərsinə.
Deyəsən aşıqdan var təmannası,
Mücganın sinəmə çaxdı tərsinə.

Yandırdı cismimi eşqin fərağı,
Şam kimi əridi qəlbimin yağı.
Sevinc yaşlarılə çeşmim bulağı
Piyalətək dolub axdı tərsinə.

Kimsə eşitmədi qəlbim harayın,
Zimistan eylədi könlümün yayın.
O bimürvət məhəbbətin sarayın
Əğyarlar əlilə yıxdı tərsinə.

Olmadı aşığı bircə pənahı,
Göylərə ucaldı fəryadı, ahı.
Eşqin leylasına gözəllər şahı,
Mın əzab verməyə çıxdı tərsinə.

Cavan Hüseynin açılmadı səhəri,
Boğdu ilhamını sevinc qəhəri.
Ləblərindən lütf eylədi zəhəri,
Vüsalın camına sıxdı tərsinə.

NAKAM ÖLMƏRƏM

Döyüşlərdə bərkimişəm, bişmişəm,
Qorxu nədir, ölüm nədir, bilmərəm.

Anamın südüənə mən and içmişəm,
Vətən adın ürəyimdən silməyəm.

Azadlıq uğrunda qanım tökülsə,
Məzarımın üstədən yollar çəkilsə,
Saçlarım ağarsa, belim bükülsə,
Düşməyə baş əyib səcdə qılmayam.

Şirin arzularım yerin almasa,
Vətənim zillətdən azad olmasa,
Xalqım sevinməsə, elim gülməsə,
Ürəkdən şad olub mən də gülməyəm.

Şəfəq olub ürəklərə tökülləm,
Çinar olub yollar üstə əkilləm,
Budaq olub yarpaqlara bükülləm,
Şöhrət cübbəsinə mən bükülməyəm.

Çıxıb Savalana yurduma baxsam,
Təbrizin köksünə ulduzlar taxsam,
Zəfər nəğməsinə zildən oxusam,
Mən Cavan Hüseynəm, nakam ölməyəm.

OLMASA

Məcnun dözərdimi hicran qəhrinə
Ürəyində bir muradı olmasa?
Fərhad çapardımı Bisütun dağı,
Şirin kimi sərvinazı olmasa?

Həqiqi aşuqlar yolundan çaşmaz,
Gen gündə görünüb, dar gündə qaçmaz,
Lalələr qızarmaz, qönçələr açmaz,
Təzə ilin gözəl yazı olmasa.

Bülbül cəh-cəh vurur gül arasında,

Şanə fərəhlənər tel arasında.
Aşiq sevilərmə el arasında
Şirin ləhcə, xoş avazı olmasa?

Aşiq ayrılarmı öz sənətindən,
Elin söhbətindən, elin mədhindən?
Xalqın qüdrətindən, el adətindən
Kim danışar, xalqı razı olmasa?

Qanadsız şahinlər dağlar aşarmı,
İnsan da vətənsiz, elsiz yaşarmı?
Cavan Hüseyn məclislərdə coşarmı,
Sinəsində telli sazı olmasa?

BİLMƏMİŞƏM

Əğyarları alçaqları yadları
Heç vətəndə özümə yar bilməmişəm.
Sultanlara olmamışam sadağa,
Ağlamaq, sızlamaq, zar bilməmişəm,

Düşmüşəm tufana, qara, borana,
Əyilməyib aşım qarı düşmana,
Demişəm sözümlü mərdi-mərdana,
Nə qorxu nə ölüm dar bilməmişəm.

Sinəmdən tökmüşəm zəbərtac, inci,
Olmamışam namərdlərə yavıncı.
Vətən eşqi olub könlüm sevinci,
Bundan böyük arzu-var bilməmişəm.

El dərđini ürəyimdə çəkmişəm,
Alnımdan tər, gözümdən nur tökmüşəm,
Xəzan görməz barlı bağlar əkmüşəm,
Zəhməti özümə ar bilməmişəm.

Hüseynəm, şöhrətli, büsatlı, adlı,
Qəlbim hərarətli, ürəyim odlı.
İntiqamdan şirin, vüsaldan dadlı,
Həyat bağlarında bar bilməmişəm.

AŞIQLARIN ATASIDIR ƏLƏSGƏR

Nə qədər dünya var, bəşəriyyət var,
Günəş kimi qalasıdır Ələsgər.
Aşıq var, sevgi var, saf məhəbbət var,
Məhəbbətin badəsidir Ələsgər.

Söz məhəki, sərrafların ustadı,
Qızıl səhifədə həkk olub adı,
Könüllər sevinci, ağızlar dadı,
Anaların laylasıdır Ələsgər.

Sözüylə qəlbləri edib çıraqban,
Eşqin bimarına olubdur loğman.
Kiçik sinəsində böyük bir ümman,
Bəhrlərin dalğasıdır Ələsgər.

Səməndimi hər tərəfə çapmışam
Gövhərin mə`dənin bunda tapmışam.
Söz mülkündə bürcü-qala yapmışam,
Sözlərimin qalasıdır Ələsgər.

Tükənməz xəznəli, Hatəm səxalı,
Kəlməsi yaqutdan, dürdən bahalı,
Bu Cavan Hüseynin cahi-cəlalı,
Gözlərinin şö`ləsidir Ələsgər.

SÖZ QIYMƏTLİDİR

Yaqutdan, almasdan, dürdən, gövhərdən,

Anlayan yanında söz qiymətlidir.
Müxənnətin tirməsindən, şalından,
Mərdlərin geydiyi bez qiymətlidir.

Yalançılar dediyindən utansa,
Həqiqi sözlərin mə`nasın qansa,
Eşq oduna aşiq sərəsər yansa,
Məhəbbət əhlinə göz qiymətlidir.

Cavan Hüseyin sevər atı, tüfəngi,
Döyüş meydanında eyləyər cəngi.
Məhəg zəri tanır, gözsə məhəgi,
Sərraflar yanında göz qiymətlidir.

İNANMA

İnsan üçün həyat baldan şirindi,
Kim desə bu baldan doydum, inanma!
Gənclik özü hər vüsaldan şirindi
Kim desə vüsaldan doydum, inanma!

Cavanlıq gözəldi, qədrini bilsən,
Gözəllər dəstində bir qızılgülsən,
Vəfalı yar ilə danışib gülsən,
Kim desə bu haldan doydum, inanma!

Hüseyin, eşqin səməndinə ol süvar,
Məhəbbət əhlinin öz arzusu var.
Gözəllərin xasından da xası var,
Kim desə gözəldən doydum, inanma!

HÜNƏR QALASI

Əməyi, zəhməti sevməyən insan
Həmişə yadlara yavıncı olur.

Loğman da dərдинə tapmayıр dərman
Həmdəmsiz otaqda zarıncı olur.

Hər insan qəlbində min arzu yatır,
Zəhmət sayəsində murada çatır.
Kimlər ki tərini torpağa qatır,
Əməyin bəhrəsi, sevinci olur.

Vətənin sevməyən vaxtsiz qocalır,
Könül rübabında "vay" nəfsə çalır
Xalqın sevən, xalq əlilə ucalır,
Qolunda qüdrətli el gücü olur.

Güzgüdür insana sənət dünyası,
O ayna göstərir ləkəni, pası.
Sökülmür, dağılmır hünər qalası,
Hər təmiz ürəkdə bir bürcü olur.

Cavan Hüseyin, sözü ürəkdə bişir,
Çiy söz yaşamayıр, qiymətdən düşür.
Sənin də beynindən gövhər yetişir,
Dodağından düşən söz inci olur.

ARASINDA

Mə`nasız sözləri qəbul etməyəm,
Cavahir göndərsən lə`l arasında.
Naşı xəyyat min don tiksə geyməyəm
Göndərsə də tirmə, şal arasında.

Mərd igidlər əldən verməz fürsətin,
El içində nişan verər qüdrətin.
Götürməyəm müxənnətin minnətin,
Qərq olsam dəryada lil arasında.

Sar görünməz şahinlərin gözünə,

Mərd inanmaz namərdlərin sözünə.
Alışmaram çuğul, kəzzab gözünə,
Mən özüm bir gözəl gül arasında.

Bir də qəm görməsin o qəmli sinə,
Gəlsinlər dostlarım şən məclisinə,
Bir şair ki, eşqin səməndin minə,
Deyin o qalarmı çöl arasında?

Cavan Hüseyin kimdən küssün, incisin?
Tanır dostlarının yaxşısını, pisin,
Seçir sərraf kimi sözün incisin,
Çünki o nəhəngdir el arasında.

TƏCNİSLƏR

MİN AYA BILLƏM

Bu nə gözəl gündür, nə xoş saatdır,
Bugünkü günümü min aya billəm.
Mənim dərsim verən kamil ustadır,
Öyrədib, əzbərdən min aya billəm.

Yar qəddinə geyinibdir acarı,
Elə bil ki, sızıldayır ac arı,
Arzularım dilim eylər açarı,
Soruşsalar dərdim min aya billəm.

Müxənnətlər oldu məndən qırağa,
Mərdə qoyma, sındır boynun, qır, ağa!
Cavan Hüseyin yar da atmaz qırağa,
Yazılıb yazısı min aya billəm.

ÇAL, A ÇAL

Aşıq, götür doqquz telli sazını,
Ya divani, ya da təcnis çal, a çal!
Düşmən üçün seç qılıncın sazını,
Əsirgəmə, gəlləsindən çal, a çal!

Yaxşı aşpaz tanır yaxşı düyünü,
Qəmli aşiq qəlbin neçin döyünü?
Möhkəm bağla, açılmasın düyünü,
Bir ilmək yox, üçün möhkəm çal, a çal!

Nə vaxtacan fələk mənə ax çalar?
Faydasızdır zər-qızıllar, axçalar.
Cavan Hüseyin, qara xəttin ağ çalar,
Deyərlər ki, qoca aşiq, çal, a çal!

ÜZƏ BİLMƏZ
(Cığalı təcnis)

Həqiqətin elmi dəryadan dərin,
Naşı qəvvas orda bil, üzə bilməz!
Mən aşiqəm, üz barı,
Canan, gəldi üz barı,
Azad bağda gül açıb,
Nazlı dilbər, üz, barı!
Kamil bağban açıb bağların dərin,
Namərdlər bağlardan gül üzə bilməz!

Mə`rifət lazımdır ata-anadan,
Gərək ki, dərk etsin hər ağılı nadan.
Aşıq deyər nə danə,
Sirrin vermə nadanə!
Axtardım nə gül tapdım,
Viran bağda nə danə.
Könül tapıb həmdəmini nə danə,
Öluncən ayrılmaz, əl üzə bilməz.

Cavanam, bu yerdə gözəldir halım,
Dərs verib mənə də dərin bir alim.
Mən aşıqəm, alimdir,
Zaman mənə alimdir.
Gözüm gördü, şad oldum,
Azad ana elimdir.
Gül-çiçəklə bəzənibdir mahalım,
Xəzan poza bilməz, yel üzə bilməz!